

Осії

Розділ: **1** 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14

РОЗДІЛ: 1

Слово Господнє, що було до Осії, сина Беері, за часів Уззії, Йотама, Ахаза та Єзекії, царів юдейських, і за часів Єровоама, сина Йоаса, царя ізраїльського.

² Коли Господь почав говорити через Осію, він сказав до нього: «Іди, візьми собі за жінку блудницю й дітей блудних, бо край, покинувши Господа, тільки й знає, що блудувати.»

³ Пішов він і взяв Гомер, дочку Дівлаїма. Завагітніла вона й породила йому сина.

⁴ Господь сказав до нього: «Назви його Єзреел, бо ще трохи, й я відомщу кров Єзреела на домі Єгу та покладу край царству дому Ізраїля.

⁵ Того дня я зламаю лук Ізраїля в Єзреел-долині.»

⁶ Завагітніла вона знову й породила дочку. І він сказав до нього: «Назви її: Непомилувана, бо я не буду більше милувати дому Ізраїля; я ніяк не прощу їм.

⁷ А над домом Юди я змилюся і спасу їх Господом, Богом їхнім. Я не спасу їх ні луком, ні мечем, ні війною, ні кіньми, ні їздцями.»

⁸ Відлучила вона Непомилувану й завагітніла та породила сина.

⁹ І він сказав: «Назви його: Не-Мій-Народ, бо ви - не мій народ, а я - не ваш.»

РОЗДІЛ: 2

«Та все ж таки синів Ізраїлевих буде числом стільки, як піску морського, що його не можна ні зміряти, ані злічити. І замість до них казати: Ви - не народ мій, - до них казатимуть: Діти Бога живого.

² Сини Юди й сини Ізраїля зберуться докупі і настановлять над собою одного головою, і вийдуть з краю, великий бо буде день Єзреела.

³ Скажіть вашим братам: Народ мій, - а вашим сестрам: Помилувана.

⁴ Оскаржте вашу матір, оскаржте, бо вона мені не жінка, і я не чоловік їй. Нехай вона усуне з лиця у себе блуд свій, і свої перелюбства з-поміж грудей у себе,

⁵ а то я роздягну її догола, зроблю її такою як була в день, коли народилась, зроблю її, немов пустиню, зроблю її, неначе суху землю, я спрагою її заморю.

⁶ Дітей її не буду милувати, бо то блудницькі діти,

⁷ бо мати їх блудувала. Та, що їх зачала, соромом себе покрила, бо говорила: Піду я за коханцями моїми, що мені дають хліб і воду, вовну й льон, олію й напої.

⁸ Ось чому я її дорогу глодами загороджу й вимурую мур проти неї, так що вона своїх стежок не знайде.

- ⁹ Вона гонитиметься за коханцями своїми, але не дожене їх, шукатиме, та не знайде їх. І тоді скаже: Піду, повернусь до мого першого чоловіка, бо тоді мені ліпше було, ніж нині.
- ¹⁰ Вона не визнала, що то я давав їй хліб, молоде вино й свіжу олію, що я обсипав її золотом та сріблом, з яких вона собі ваалів наробила.
- ¹¹ Тому я заберу назад у свій час хліб мій, і моє молоде вино в свою пору; я вирву геть вовну й льон мій, якими вона свою голизну прикривала.
- ¹² Тепер відкрию її сором перед очима в її коханців, і ніхто її не врятує з руки моєї.
- ¹³ Край покладу я всім її утіхам, її святам, її новомісяччям, її суботам - усім її врочистостям.
- ¹⁴ Я спустошу виноградні лози й смоківниці в неї, що про них вона казала: Це мої подарунки, що мені були дали мої коханці. Я оберну їх на ліс; звір польовий буде їх жерти.
- ¹⁵ Я її покараю за дні ваалів, коли вона їм кадила та, оздобившись кульчиками й намистами, за коханцями ходила. Мене ж - вона забула! - слово Господнє.
- ¹⁶ Ось чому я її заманю і заведу її у пустиню, і буду їй до серця промовляти.
- ¹⁷ Я дам їй виноградники ізвідти й Ахор-долину, як надії двері. І вона відповість там так, як за днів своєї молодости та як вона виходила з Єгипетського краю.
- ¹⁸ І станеться: того часу, - слово Господнє, - вона буде звати мене: Мій чоловіче! - вона не буде більше мене звати: Мій Ваале!
- ¹⁹ Я викину із уст у неї імена ваалів, їхні ймення не будуть згадуватись більше.
- ²⁰ І я вчиню для них умову з диким звірем, з птаством небесним і з тим, що по землі плазує. Лук, меч, війну - я з землі знищу і дам лежати їм безпечно.
- ²¹ Я заручу тебе собі навіки, я заручу тебе собі в справедливості й у праві, в ласкавості й у любові.
- ²² Я заручу тебе собі в вірності, й ти Господа спізнаєш.
- ²³ Того часу я відповім, - слово Господнє, - небу, а воно відповість землі.
- ²⁴ Земля відповість збіжжю, мустові й олії; вони ж відкажуть Єзреелові.
- ²⁵ Я його засію для мене у краю, помилую я Непомилувану і скажу Не-Мій-Народові: Ти - народ мій, а він скаже: Ти - Бог мій.»

РОЗДІЛ: 3

Господь сказав до мене: «Іди ще, полюби жінку, яку любить її друг, перелюбку, так само, як Господь любить синів Ізраїля, хоч вони й звертаються до інших богів і люблять печива виноградні.»

- ² І я купив собі її за п'ятнадцять срібняків та за хомер ячменю й пів хомера ячменю,
- ³ і сказав їй: «Довгий час сидітимеш мені самотньою, не блудуючи, і не належатимеш ніякому чоловікові; таким же й я буду до тебе.»
- ⁴ Бо довгий час сини Ізраїля сидітимуть самотніми, без царя й без князя, без жертви й без пам'ятника, без ефоду й без терафів.
- ⁵ Потім сини Ізраїля повернуться й шукатимуть Господа, Бога свого, й Давида, царя свого; і, тремтівши, прийдуть до Господа й до його доброти - наприкінці днів. Потому Ізраїлеві сини навернуться, і будуть шукати Господа, Бога свого, та царя свого Давида, і за останніх днів з тремтінням обернуться до Господа та до Його добра.

РОЗДІЛ: 4

Слухайте слово Господнє, діти Ізраїля, бо в Господа суд із мешканцями краю: нема бо правди, ані милосердя, ні знання Бога в краю.

² Невірні клятьби, брехні, душогубства, крадіж та перелюби! Прорвано перепони, кров ллється без упину!

³ Ось чому край сумує, і кожний, хто живе в ньому, зневажає разом із звірем у полі й птахом у небі, ба й риба в морі гине.

⁴ А все ж таки нехай ніхто не докоряє, ніхто нехай не ганить; до тебе бо, священику, у мене справа!

⁵ Тому спотикатимешся удень, і пророк теж спотикнеться уночі з тобою. І матір твою я погублю.

⁶ Народ мій гине через брак знання. Тому, що ти відкинув знання, - то й я тебе відкину від мого священства; забув ти про закон Бога твого, - то й я твоїх синів забуду.

⁷ Що більш їх множилося, то більш вони грішили проти мене; я славу їхню переміню на ганьбу.

⁸ Вони живуть з гріхів мого народу, душа їхня до його беззаконности змагає.

⁹ Та що буде з народом, те й із священиком: я його покараю за його поведінку, я йому відплачу за його вчинки.

¹⁰ І вони їстимуть, але не будуть ситі; блудуватимуть, але не будуть розростатись, бо занедбали на Господа вважати.

¹¹ Блуд, вино й муст розум відбирають.

¹² Народ мій у свого дерева шукає ради, і палиця його майбутнє його звіщає, бо дух блудництва зводить їх з дороги; блудуючи, вони від свого Бога відступили.

¹³ На вершинах гір вони приносять жертви та по пагорбах палять кадило, під дубом, під тополею та теребинтом, бо тінь їхня мила. Тому ваші дочки блудують і ваші невістки перелюб творять.

¹⁴ Я не скараю дочок ваших, коли будуть блудувати, ані невісток ваших, як будуть перелюб творити, бо вони ж самі з блудницями набік відходять, приносять жертви з розпусницями при святинях; а народ без тями гине.

¹⁵ Коли вже ти, Ізраїлю, блудуєш, то нехай би вже не провинювався хоч Юда! Ой, не ходіте у Гілгал і не здіймайтесь у Бет-Авен, та не кляніться: Як жив Господь!

¹⁶ Ізраїль бо впертий, як телиця вперта; хіба Господь може пасти їх, як ягня, по лугах розлогих?

¹⁷ Ефраїм злигався з бовванами, - лиши його.

¹⁸ Коли мине їх пияцтво, вони беруться до блудництва; князі його кохаються в безчесті.

¹⁹ їх схопив вітер у свої крила, вони стидатимуться своїх жертвників.

РОЗДІЛ: 5

Слухайте це, о священики! Вважай, доме Ізраїля! Прихили вухо, доме царський, бо вам суд належить! Бо ви були пасткою у Міцпі і сіткою розіп'ятою на Таворі.

² Відступники погрузли глибоко у вбивствах, та я провчу їх усіх.

³ Знаю я Ефраїма, та й Ізраїль не схований від мене. Тепер бо ти, Ефраїме,

блудуєш, - сплюгавлений Ізраїль.

⁴ Учинки їх не дозволяють їм повернутися до свого Бога, бо дух блудництва в них усередині, і вони Господа не знають.

⁵ Але Ізраїля гординя буде свідчити проти нього. Ізраїль та Ефраїм спотикнуться об свою провину, і Юда теж спотикнеться з ними.

⁶ Вони йдуть з вівцями своїми та волами Господа шукати, але вони його не знайдуть: він від них ухилився!

⁷ Вони зламали віру Господеві, бо чужих дітей сплодили: тепер же новий місяць пожере їх і поля їхні.

⁸ Трубіть у ріг у Гівеа, у сурму в Рамі; вдарте на сполох у Бет-Авені - позаду тебе, Веніяміне!

⁹ Ефраїм стане пусткою в день кари; я сповіщаю над колінами Ізраїля річ певну.

¹⁰ Князі юдейські скидаються на тих, які пересувають межі. Я виллю на них, немов воду, гнів мій.

¹¹ Пригноблений Ефраїм, судом побитий, бо уподобав собі за марнотами ходити.

¹² Тому буду для Ефраїма міллю і порохном для дому Юди.

¹³ Коли ж Ефраїм побачив свою неміч і Юда - свою рану, пішов Ефраїм до Ашшура, а Юда до великого царя звернувся; та він вас вилікувати не здолає, ні вигоїти рану вашу.

¹⁴ Бо я буду, мов лев, для Ефраїма, немов левеня - для дому Юди. Я, я розірву й геть піду; я вхоплю, і ніхто не буде рятувати.

¹⁵ Піду, повернусь на моє місце, аж доки ті не визнають вини своєї і не стануть обличчя мого шукати. У своїй біді шукатимуть мене ретельно.

РОЗДІЛ: 6

Ходіть, до Господа повернімся: бо він розірвав, він і загоїть; він ударив, він і рани перев'яже.

² Через два дні він оживить нас, на третій день на ноги нас поставить, і будемо перед ним жити.

³ І спізнаваймо, намагаймось Господа спізнати; його прибуття певне, як зірниця, як дощ, він до нас прийде; немов весняний дощ, який зрошує землю.

⁴ Що мені діяти з тобою, Ефраїме? Що мені діяти з тобою, Юдо? Таж любов ваша, немов уранці мряка, мов та роса, що притьмом геть приходить.

⁵ Тому я їх навчав через пророків, грозив їм уст моїх словами, і суд мій виходить, наче світло.

⁶ Бо я бажаю милости, а не жертви; і знання Бога - над всепалення.

⁷ Вони ж, як люди, союз порушили і зрадили мене там.

⁸ Гілеад - місто злочинців, вкрите слідами крові.

⁹ Неначе зграя розбишак, що на людей чигає, отак священиків ватага вбиває на шляху сихемським. Вони мерзоти чинять!

¹⁰ В домі Ізраїля бачив я страшні речі: там блуд в Ефраїма, опоганився Ізраїль.

¹¹ Та й тобі, Юдо, призначене жниво, як я відкличу полон народу мого.

РОЗДІЛ: 7

- Я**к я хотів Ізраїля лікувати, виявилась провина Ефраїма й злоба Самарії; вони бо брехню чинять; злодій вдирається до хати, а розбишак ватага грабує ззовні.
- ² Вони ж у серцях своїх не кажуть, що я пригадую усю їхню злобу. Тепер їх обгорнули навкруги їхні власні злі вчинки, - вони перед обличчям у мене.
- ³ Вони своєю злістю царя розвеселяють, - князів обманами своїми.
- ⁴ Всі вони перелюбці, як піч, розпалена пекарем, який перестає підкладати до вогню, коли замісить тісто, доки воно не вкисне.
- ⁵ У день нашого царя князі палким вином зробили його хворим, він простягає свою руку разом із глузливицями.
- ⁶ Бо серце їхнє, неначе піч, палає при їхній змові; їхній гнів усю ніч дримає, а вранці горить палаючим вогнем.
- ⁷ Усі вони, мов піч, розгарячились, і пожирають своїх суддів. Усі царі їхні впали, ані один з них мене не взиває.
- ⁸ Ефраїм? Таж він з народами змішався; Ефраїм став, мов паляниця не обертана.
- ⁹ Чужинці поїдають його силу, а він того й не знає. На ньому вже посивіло волосся, а він того й не знає.
- ¹⁰ Гордість Ізраїля свідкує проти нього, але вони не повертаються до Господа, Бога свого, і неухважні на все те, його не шукають.
- ¹¹ Ефраїм став, мов та голубка проста, нерозумна: кличе Єгипет, іде в Асирію.
- ¹² Куди б вони не йшли, я мою сіть на них закину, звезу їх наниз, мов птаство піднебесне; я їх скараю за їхню злобу.
- ¹³ Горе їм, бо утекли від мене; погибіль їм, бо вони проти мене збунтувались. Я визволив би їх, та вони брехні говорять проти мене.
- ¹⁴ Вони до мене не взивають своїм серцем, хоч і голосять на своїх постелях. Надрізують себе з-за пшениці й мусту, бунтують проти мене.
- ¹⁵ Хоч я вправляв, скріпляв їх руки, та вони зло видумували проти мене.
- ¹⁶ Вони повертаються, але не вгору, і стали, мов той лук зрадливий. Поляжуть від меча князі їхні з-за язика свого пихатого: це буде насміхом над ними в Єгипетському краю.

РОЗДІЛ: 8

- П**риклади сурму до твого рота, - мов сторож Господнього дому, за те, що вони порушили союз мій і від закону мого відступили.
- ² Вони взиватимуть до мене; «Боже мій, ми ж тебе знаємо, ми - Ізраїль!»
- ³ Ізраїль добро геть відкинув, ворог буде за ним гонитися.
- ⁴ Вони царів настановили, та не від мене; князів собі робили, а я про те не відав.
- ⁵ Твого бичка, о Самаріє, я відкинув; гнів мій на них палає; докіль вони очиститись не зможуть?
- ⁶ Бо він від Ізраїля походить: то ремісник зробив його і він - не Бог. На тріски розлетиться бичок самарійський.
- ⁷ Вони бо сіють вітер і пожнуть бурю: на їхньому стеблі нема колосся, муки воно не вродить; а як і вродить, то чужі його поглинуть.
- ⁸ Поглинутий Ізраїль! Тепер він став поміж народами, немов посудина безвартна.
- ⁹ Вони бо пішли до Ашшура, - немов дикий осел, самотний, одинокий - Ефраїм

найняв собі коханців.

10 Та хоч вони поміж народами їх наймуть, я їх тепер зберу до купи і вони почнуть зменшуватись від тягару царя та князів.

11 Ефраїм намножив собі жертovníків, щоб грішити; жертovníки й були для нього, щоб грішити.

12 Хоч би я написав йому і тьму моїх законів, - вони б їх за щось чуже вважали!

13 Їм жертви до вподоби. Нехай жертвують м'ясо й споживають! А Господові вони не вгодні. Тепер він пригадає їхню несправедливість і за гріхи їх покарає: вони повернуться у Єгипет.

14 Ізраїль бо Творця свого забув, палаців собі набудував. Та й Юда намножив укріплених міст; та я пошлю вогонь на його міста, й він пожере його твердині.

РОЗДІЛ: 9

Не радуйся, Ізраїлю, не веселися, як народи, бо ти блудуєш геть від Бога твого. Ти полюбив блудничу плату на кожному току.

2 Ні тік, ні кухва їх не будуть годувати, молоде вино їх обманить.

3 Вони не будуть жити у краю Господнім, але Ефраїм повернеться в Єгипет, і в Асирії їстимуть нечисте.

4 Не будуть приносити Господові вина в жертву, і жертви їхні не будуть йому до вподоби. Їхні жертви будуть для них, немов хліб похоронний: кожен, хто його їстиме, оскверниться, бо хліб їхній буде їм на пожиток і в дім Господній він не ввійде.

5 Що будете чинити в день призначеного свята, в день Господнього празника?

6 Бо ось вони від згуби повтікали. Єгипет їх збере до купи, Мемфіс їх поховає. А їхні дорогоцінні скарби срібла - кропива їх заглушить, тернина буде в їхніх наметах.

7 Прийшли дні відвідин! Прийшли дні відплати! Ізраїль мусить це знати. Пророк - дурний! Надхнений зсунувся з глузду! З-за безлічі беззаконства твого - неприязнь велика.

8 Ефраїм, народ мого Бога, стежить за пророком, кладе сильця на кожній його стежці, переслідує його і в Божім домі.

9 Вони глибоко зіпсувались, як за днів Гівеа. Він пригадає їхню несправедливість, гріхи їхні покарає.

10 Як винні грона в пустині, я знайшов Ізраїля; як перший плід на смоківниці, побачив батьків ваших. Вони ж, прибувши до Ваал-Пеору, віддалися гидоті, й зробились бридкими як і те, що полюбили.

11 Ефраїм - слава його відлетить, як птиця: не буде більше ні народин, ні вагітності, ані зачаття.

12 Навіть коли й зростять собі дітей, я захоплю їх так, що ніхто не залишиться. Горе їм теж, як я від них відійду!

13 Ефраїм, як я бачу, зробив своїх дітей здобиччю. Ефраїм виведе своїх дітей на різанину.

14 Дай їм, о Господи!... Що ж ти даси їм? - Дай їм неплідне лоно й сухі груди.

15 Усе їхнє зло в Гілгалі, бо там стали вони мені осоружні. За їхні лихі вчинки я прожену їх з мого дому, не буду більше їх любити; усі князі їхні - бунтівливі.

16 Ефраїма побито; коріння їхнє всохло, вони не вродять більше плоду. Та навіть як

народяться в них діти, я знищу дорогий їм плід їхнього лона.

17 Мій Бог відкине їх від себе за те, що були йому неслухняні. Вони будуть між народами блукати.

РОЗДІЛ: 10

1 Ізраїль був розкішною лозою, що плоди родила гойно. Але що більш плодів було в нього, то більше жертovníків він намножив; що кращою була земля в нього, то кращими були божки в нього.

2 Серце в них подвійне: вони тепер будуть покутувати. Він повалить їхні жертovníки і зруйнує бовванів їхніх.

3 Певно будуть тепер казати: «Царя в нас немає, тому, що Господа ми не боялись. Та й цар - що може він для нас зробити?»

4 Пусті слова зводять, нещиро присягають, чинять умови: право буяє, немов отруйне зілля на бороздах у полі.

5 З-за бичка Бет-Авену будуть у страху мешканці Самарії. Народ бо за ним буде в жалобі, жерці його за ним тремтітимуть, - за його славою, бо відійшла від нього.

6 Та й його самого віднесуть в Ашшур - як бранку великому цареві. Ефраїм сорому зазнає, Ізраїль застидається свого заміру.

7 А цар Самарії зникне, немов піна на воді.

8 Будуть спустошені узвишся безбожності, - той гріх Ізраїля! Глоди й будяки зйдуть на їхніх жертovníках. Вони скажуть горам: «Покрийте нас!» - а пагорбам: «Упадiте на нас!»

9 Вже від днів Гівеа ти согрішив, Ізраїлю! Там вони й zostались. Чи не досягне їх війна в Гівеа, тих дітей зухвальства?

10 Коли захочу, я їх покараю. Народи проти них зберуться, як їх каратимуть за їхню вину двоїсту.

11 Ефраїм - добре освоєна ялівка, що любить молотити. Я накладу ярмо на її пишну шию, на Ефраїмі будуть їздити верхи. Юда буде орати, а Яків волочити.

12 Засійте собі правду, жніть плід любови, розорiть собі цілину. Бо час шукати Господа, поки він прийде й виллє на вас дощеві справедливiсть,

13 Ви орали безбожність, жали беззаконність і їли плід брехень. Що ти звiрявсь на твої колiсницi, на многоту твоїх вояків, -

14 то метушня у твоїм війську здiймється; спустошені будуть усі твої твердині, як Салман зруйнував був Бет-Арбел у день бою; мати була з дітьми розбита.

15 Таке зробив вам Бетел за вашу страшну злобу. Удосвіта з царя Ізраїля й слiду не стане.

РОЗДІЛ: 11

Коли Ізраїль був дитятком, я полюбив його, і з Єгипту покликав я мого сина.

2 Що більше я їх кликав, то більш вони відходили від мене. Вони ваалам жертви приносили, кадили перед різьбленими бовванами.

3 Я самий, я вчив Ефраїма ходити, брав їх за руки, але вони не розуміли, що то я доглядав їх.

4 Я притягав їх людяними мотузками, - поворозами любови. Я був для них, неначе

тії, які здіймають ярмо в них із шиї. Я нахилився над ними й давав їм їсти.

⁵ Вони не повернуться в Єгипетську країну, але Ашшур царем їхнім буде - за те, що не хотіли повернутися до мене.

⁶ Меч буде лютувати по містах їхніх, він знищить їхні засуви й пожере їх за власні їхні задуми.

⁷ Люд мій повис; не знає, чи повернутись до мене; і хоч його кличуть угору, ані один не хоче підвестися.

⁸ І як мені тебе лишити, Ефраїме? Як мені видати тебе на поталу, Ізраїлю? Як мені зробити з тобою те, що в Адмі? Вчинити з тобою те, що з Цевоїмом? Серце моє в мені обернулось, зворушився увесь жаль мій.

⁹ Не виконаю палаючого гніву мого, не буду нищити більш Ефраїма, бо я - Бог, не людина; Святий посеред тебе; я не вломлюся в місто.

¹⁰ Вони підуть за Господом, який, як лев, зарикає; бо він зарикає, і діти, тремтівши, прийдуть із заходу.

¹¹ Птахом прилянуть, тремтівши, з Єгипту і, як голубка, з Ашшур-краю. Я оселю їх у домівках їхніх, - слово Господнє.

РОЗДІЛ: 12

Ефраїм оточив мене брехнею, дім Ізраїля - обманом. А Юда ще й вередливий супроти Бога й супроти святого, який - вірний.

² Ефраїм пасе вітер; за східнім вітром женеться, всякденно множить брехню й насильство; укладають союз з Ашшуром, несуть олію в Єгипет.

³ Та й з Юдою в Господа розправа: і він покарає Якова згідно з його путями, згідно з його ділами він йому відплатить.

⁴ В утробі за п'яту взяв брата свого, своєю силою боровся з Богом.

⁵ Боровся з ангелом - і подужав; плакав - і прохав у нього ласки; зустрів його в Бетелі і говорив там з ним.

⁶ Але Господь, Бог сил небесних, Господь - ім'я його.

⁷ Тож повернись до Бога твого, пильнуй любов та правду і чекай на Бога твого постійно.

⁸ Мов Ханаан тримає у своїй руці вагу неправдиву, він любить утискати.

⁹ Ефраїм мовив: «Таки розбагатів я! Здобув собі достатків! У всіх моїх трудах не знайдуть у мені кривди, що гріхом було б.»

¹⁰ Я - Господь, Бог твій, з Єгипетського краю, - я знов оселю тебе в наметах, як у дні призначеного свята.

¹¹ Я мовляв до пророків, помножив я видіння, через пророків промовляв я у притчах.

¹² Гілеад - то сама несправедливість, вони - чиста марнота. Биків жертвують у Гілгалі; їхні жертвовники будуть, мов каміння купи на бороздах у полі.

¹³ Яків утік в арамське поле, Ізраїль служив за жінку, за жінку стеріг вівці.

¹⁴ Через пророка вивів Господь Ізраїля з Єгипту, через пророка він ним піклувався.

¹⁵ Тяжко доводив Ефраїм до гніву; за те ж і кров його впаде на нього, і Господь його поверне йому назад його зневагу.

РОЗДІЛ: 13

Як говорив, було, Ефраїм - усі тремтіли: він був в Ізраїлі поважний. Та він через Ваала провинився й загинув.

² І нині вони грішать дедалі більше й більше. Вони собі зробили литих бовванів із свого срібла, згідно із своїм розумом - ідолів: усе робота ремісницька! І примовляють: «Жертвуйте їм! Люди, телят цілуйте!»

³ За те ж і будуть вони, неначе мряка вранці, немов роса, яка зникає вдосвіта, немов полова, що вітер її з току звіває; мов дим з вікна.

⁴ Однак, я - Господь, Бог твій, із Єгипетського краю. Іншого, крім мене, Бога ти не знаєш, і oprіч мене, -Спасителя немає.

⁵ Я знав тебе в пустині, в краю великої посухи.

⁶ Коли ж їх нагодовано й вони стали ситі, наситилися, - серце їхнє загорділо, тому мене й забули.

⁷ Тому то я для них став левом; мов леопард, чигатиму при дорозі.

⁸ Немов ведмедиця, що забрано в неї ведмежат, я на них накинусь; я роздеру їхнього серця оболону й там пожеру їх, мов левиця; звір дикий буде їх на шматки розривати.

⁹ Знищу тебе, Ізраїлю, - хто прийде тобі з допомогою?

¹⁰ Де ж він, твій цар, щоб тебе рятувати по всіх твоїх містах? Де твої судді, що про них говорив єси: «Дай мені царя і князів»?

¹¹ Я дав тобі царя у моїм гніві, і забрав геть у моїм обуренні.

¹² Несправедливість Ефраїма, зв'язана у вузол, гріх його схований ретельно.

¹³ Прийдуть на нього муки породіллі, та він - син нерозумний: вже час би й народитись, та він не покидає материнського лона.

¹⁴ І я б та визволяв їх з руки Шеолу? Я б їх рятував від смерти? Де твої рани, смерте? Де бич твій, о Шеоле? Жалю не буде в мене.

¹⁵ Хоч Ефраїм посеред очерету процвітає, та прийде східній вітер; Господній вітер здійметься з пустині й висушить його джерела, висушить його криниці; ограбує скарб усього дорогоцінного посуду.

РОЗДІЛ: 14

Самарія понесе кару за свою провину, бо збунтувалась проти Бога свого. Вони поляжуть від меча; малечу їхню роздавлять, вагітних їхніх порозтинають.

² Повернись, Ізраїлю, до Господа, Бога твого, бо ти спотикнувся об твою беззаконність.

³ Візьміть слова з собою й поверніться до Господа. Скажіть йому: «Прости всю беззаконність! Прийми те, що добре, і ми принесемо плід уст наших.

⁴ Ашшур нас не врятує; на коні ми не будемо сидати; діла рук наших не називатимемо більше нашими богами; бо в тобі сиротина знайде милосердя!»

⁵ Я вилікую їхню зраду; я полюбив їх доброхітно, бо гнів мій від них відвернувся.

⁶ Я буду для Ізраїля росою; він зацвіте, немов лілея, і, мов Ливан, пустить коріння.

⁷ Його паростки далеко розростуться, краса його буде, немов маслини, а його запах - мов Ливану.

⁸ Ті, що сидять під його тінню, знов будуть пшеницю плекати; вони будуть цвісти, неначе лоза виноградна; запах його буде, немов вино ливанське.

⁹ Ефраїм скаже: «І що мені ще до ідолів?» Я відповідаю і дивлюсь на нього. Я, наче

кипарис зелений, від мене буде плід твій.

10 Хто мудрий, нехай це зрозуміє! Розумний нехай це знає! Бо путі Господні праві, й праведники ходять ними, а грішники на них спотикнуться.

For other languages please go to **www.wordproject.org**